

въдвори мъртва тишина, която само отъ врѣме на врѣме се нарушаваше съ рѣдъкъ единиченъ огънъ; обаче, сърбите бѣх до толкова раздразнени щото слѣдъ повторно дадения сигналъ «тревога», който се пронесе по цѣлата бойна линия се появи адъ: откри се ужесточенъ залповъ огънъ, безъ да го прѣкъснатъ ни на минута дори до тъмн. Ний неможехме да се начудимъ на тази бѣсна стрѣлба въ която изгорихж огромно количество патрони, безъ да ранятъ поне единъ отъ насъ, при всичко, че по нѣколко отъ нашите войници отивахж за храна. Менъ ме свари стрѣлбата на съвѣршенно открито място, а самолюбието не ми позволяваше да бѣрзамъ да се закрия, за това останахж доста дѣлго изложенъ на безразсѫдния неприятелския огънъ безъ да бѫдѫ поврѣденъ.

Въ сѫщия денъ бѣ погрѣбанъ на бивачното място убития войникъ Петър Лазовъ. Слѣдъ погребението му, свѣщенника се яви на позицията съ кръстъ въ рѣката си и подъ огъня поздрави войниците съ началото на боя, благослови ги и мнозина тичахж при него да целунатъ кръста. Каза имъ нѣколко насърдчителни думи и остана при насъ до вечеръта. Прѣзъ нощта отъ врѣме на врѣме се чувахж гърмежи между патрулитѣ. Въ сѫщия денъ по распорѣжданьето на начальника на отряда, капитанъ Филипова, подпоручикъ Поповъ бѣ довелъ на позицията Изворската опълдружина въ съставъ три роти. Ротата, която бѣ отишла да смѣни 1-ва р. бѣ се върнжла 4—5 дни прѣди това.

II.

На 2-й ноемврий дойде на позицията начальника на Западния отрядъ—майоръ Гуджевъ и ни поздрави съ обявление на войната. Сърбскиятъ кралъ